

حادث دیوار برلین، جدایی ملت آلمان + عکس

54 سال پیش در شب 12 و بامداد 13 اوت سال 1961 میلادی مقامات جمهوری دموکراتیک آلمان دیواری را پیرامون منطقه تحت نفوذ شوروی در برلین روی خطی که این بخش را از بخش تحت اشغال آمریکایی ها ، بریتانیایی ها و فرانسوی ها جدا می کرد احداث می کنند و شهر برلین را به صورت 2 بخش مجزا در می آورند.

54 سال پیش در شب 12 و بامداد 13 اوت سال 1961 میلادی مقامات جمهوری دموکراتیک آلمان دیواری را پیرامون منطقه تحت نفوذ شوروی در برلین روی خطی که این بخش را از بخش تحت اشغال آمریکایی ها ، بریتانیایی ها و فرانسوی ها جدا می کرد احداث می کنند و شهر برلین را به صورت 2 بخش مجزا در می آورند. به گزارش جام جم آنلاین، ماموران پلیس و کارگران شتابان تمام راه های جاده ای میان بخش تحت اشغال شوروی و سایر بخش های شهر برلین را مسدود می کنند.

از این پس ، بخش تحت نفوذ شوروی برلین شرقی و سایر بخش های شهر برلین غربی نامیده می شوند. ماموران و کارگران یک دیوار بتونی را احداث کرده برفراز دیوار سیم های خاردار کشیده و خندق های عریض و عمیقی را حفر می کنند. در عین حال ، ارتباط خطوط راه آهن نیز بین 2 بخش برلین قطع می شوند.

اهالی دو بخش برلین صبح روز 13 اوت پس از ورود به خیابان ها با تعجب استحکاماتی را مشاهده کردند که همشهری ها و خانواده ها را از یکدیگر جدا کرده بود. والدین از فرزندان خود جدا شدند و حتی تعداد زیادی زن و شوهر که به دلایل شغلی یا بر حسب تصادف ، شب قبل در بخش دیگر برلین به سر برده بودند ، از یکدیگر جدا افتادند.

مردم برلین شرقی و غربی حیرت زده به تلاش های مقامات آلمان دموکراتیک که به دستور شوروی برای جدا کردن یک ملت انجام می دادند ، نگاه می کردند.

در روزهای بعد ، در میان تعجب جهان غرب و مردم برلین ، مقامات آلمان شرقی جداسازی دو برلین را کامل کردند و با مسدود کردن پنجره ها و درهای ساختمان هایی که در خط حائل واقع شده بودند ، روزه ای را میان دو بخش برلین باقی نگذاشتند. شهر برلین غربی به صورت یک شهر محصور در خاک جمهوری دموکراتیک آلمان درآمد.

احداث این دیوار چنان شتابان انجام می گیرد که بسیاری از خانواده ها که در مناطق مختلف شهر زندگی می کردند برای مدت 28 سال از یکدیگر جدا می شوند. زنان از شوهران ، فرزندان از والدین ، برادران و خواهران از یکدیگر برای سال ها جدا شده و بسیاری از آنها تا آخر عمر موفق به دیدار دوباره یکدیگر نمی شوند.

افکار عمومی غرب بلافاصله این استحکامات را «دیوار شرم» نامیدند که سال ها بعد به دیوار برلین شهرت یافت. این دیوار به طول 45 کیلومتر پیرامون برلین غربی کشیده شد و 120 کیلومتر در سایر مناطق آلمان شرقی که به آلمان غربی منتهی می شد ، امتداد یافت.

به این ترتیب واژه «پرده آهنین» که چرچیل به محض پایان جنگ جهانی دوم آن را به کار گرفته بود ، تحقق یافت. حکومت کمونیستی آلمان شرقی با احداث این دیوار تصمیم داشت از فرار اتباع خود به جمهوری فدرال آلمان که مردم آن برخلاف بخش شرقی از رفاه برخوردار بودند ، جلوگیری کند.

از زمانی که در سال 1949 میلادی 2 آلمان با 2 حکومت متفاوت ایجاد شده بودند ، بیش از 3 میلیون از مردم به عبارتی معادل 20 درصد جمعیت جمهوری دموکراتیک آلمان به غرب فرار کرده بودند.

پس از احداث دیوار برلین ، به رغم برقراری موانع امنیتی مختلف ، مانند مناطق مین گذاری شده ، سیم های خاردار الکتریکی ، مناطق ممنوعه که با شن نرم سطح آن پوشیده شده بود تا اثر گام ها بر آن معلوم باشد ، برج های نگهبانی در فواصل نزدیک به هم ، هزاران نفر از مردم برلین شرقی برای نجات از دیکتاتوری کمونیستی یا دست یافتن به رفاه بیشتر تلاش کردند این موانع را پشت سر گذاشته و به برلین غربی فرار کنند. اما بسیاری از آنها در این راه شکست خوردند و توسط رگبار مسلسل های نگهبانان مرزی که در برج ها نگهبانی می کردند ، کشته شدند.

بااین حال از زمان احداث دیوار برلین تا زمان اتحاد دوباره 2 آلمان در سال 1989 حدود 5000 نفر موفق شدند از این استحکامات مهیب عبور کرده و خود را به برلین غربی برسانند. اما صدها نفر دیگر در راه این هدف در کنار دیوار یا روی سیم های خاردار توسط گاردهای مرزی آلمان شرقی که در برج ها مستقر بودند جان خود را از دست می دهند.

سرانجام در روز 9 نوامبر سال 1989 میلادی در پی شورش غیرقابل کنترل مردم برلین شرقی بخشی هایی از دیوار تخریب شده و راه عبور میان 2 برلین دوباره گشوده شد. سقوط دیوار برلین مقدمات فروپاشی رژیم های کمونیستی در کشورهای اروپای شرقی و اتحاد جماهیر شوروی بود.

بهرام افتخاری / جام جم آنلاین